

[Aase Olesen]

svar for hinanden. Alt andet fører kun til politisk pop.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Nu skal vi jo passe på, at forvirringen ikke breder sig. Når jeg sagde, at ministerens redegørelse var tynd, så kritiserede jeg den jo ikke voldsomt kraftigt. Jeg sagde også, det måske havde noget med ressourcer at gøre – for måske at hjælpe ministeren i retning af at kunne svare. Men nu, da jeg er blevet provokeret af fru Aase Olesen, vil jeg godt sige, at det, vi klart har taget afstand fra i ministerens redegørelse, er én ting, og det er det, der hedder privatisering, udlagt på den måde, som jeg gjorde i første omgang, og da venter jeg jo så spændt på et svar fra ministeren.

Men jeg kan fremhæve et par andre punkter, hvor man måske kan sige, at redegørelsen er tynd. Det gælder f.eks., hvor man taler om pensionisternes økonomiske forhold; det eneste, man nævner, er samspilsproblematikken. Man kunne måske også være gået noget videre.

Og så det sidste, det, jeg efterlyste. Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at man nedsætter kommissioner, der arbejder, og så kommer de med forslag, men ofte kommer de ikke videre. Det, man måske kan undre sig over, når der kommer en redegørelse, er, at nogle af de konkrete forslag ikke er nævnt. Hermed har jeg ikke sagt, at ministeren skal give løfte om, i hvilken takt forslagene kan blive vedtaget og blive en realitet, men det, der har undret mig, er, at i hvert fald mange af de meget konkrete forslag, som også er gået igen i drøftelserne her i dag, slet ikke er nævnt i redegørelsen, og det var årsagen til, at jeg kaldte den for tynd.

Tinning (VS):

Jeg skal ikke deltage i koret, der står heroppe og kalder socialministerens redegørelse for tynd. Jeg vil tværtimod sige, at jeg mener, der er tale om en redegørelse, som kan give grundlag for meget af den glæde og meget af den optimisme, som vores nuværende regering satser på, først og fremmest fordi det jo fremgår ret tydeligt af redegørelsen, at socialministeren ikke har tænkt sig at foretage sig ret meget. Og når man ser på, hvordan det går i sagen omkring sultecirkulæret, hvor

socialministeren for alvor foretager sig noget, kan der være grund til både glæde og optimisme, når man kan se, at her skal der tilsyneladende ikke ske så meget, dels for de unge og for de ældre, dels så sandelig også for ministeren i anden omgang.

Jeg vil dog godt alligevel sige lidt om redegørelsen, i første omgang lidt om baggrunden, nemlig ældrekommissionens arbejde. Det er jo sådan, at det er blevet lidt forsinket. Da kommissionen blev nedsat i marts 1979, regnede man med i regeringen, at det skulle vare et par år. Det kom til at vare ikke 2 år, men 3 år og 2–3 måneder, men man har jo set kommissioner blive mere forsinket. Derudover synes også jeg, at der ligger et meget godt og et meget grundigt materiale, som vi kan gå i gang med og handle på grundlag af. Man kan sige, at på nogle måder er det, som kommissionsarbejde jo tit er, lidt bredt formuleret, men på andre måder ligger der jo en lang række konkrete forslag, som man bare kan tage fat i.

Men hvis vi bliver ved socialministerens redegørelse i første omgang, så tilslutter socialministeren sig nødvendigheden af en sammenhængende ældrepolitik og siger, at vi må bruge tre nøgleord, nemlig større selvbestemmelse, nogle bedre rammer for anvendelsen af egne kræfter og muligheder og en styrkelse af vilkårene for at undgå stærke brud i livssituationen. I forlængelse af de tre nøgleord udstikker socialministeren så også tre hovedtemaer, nemlig pensionisternes økonomi, de ældres forhold til arbejdsmarkedet og de nye og bedre boligformer.

Jeg vil godt sige nogle få ting dels om de tre temaer, dels om de tre nøgleord.

Det første tema er det, der handler om pensionisternes økonomi, og her er ældrekommissionen meget præcis og meget konkret. Ældrekommissionen siger i sin afsluttende tredje delrapport:

»De økonomiske vilkår efter pensioneringen har indgribende betydning for ældres samlede livssituation.«

Hvad betyder så det? Jo, det betyder, at hvor meget man får i pension har ret afgørende betydning for resten af livet i hverdagen. Sagt på en anden eller en tredje måde er det ret vigtigt at have nogle kroner mellem hænderne, hvis man skal leve, og selve det med, at de økonomiske vilkår har indgribende betydning, synes jeg det er ret vigtigt og